

Urszula Gomuła

Muzeum Historyczno-Archeologiczne w Ostrowcu Świętokrzyskim : 1987

Rocznik Muzeum Narodowego w Kielcach 17, 386-387

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.



Ryc. 1. Fragment zabudowy sektora świętokrzyskiego

lenia rzemiosła na terenie Parku Etnograficznego w Tokarni. Równolegle przygotowano do druku prace: *Budownictwo ludowe w Miechowskim* autorstwa Bogumiły Szurowej, *Ośrodek murarski w Oleśnicy* — Jarosława Leszczyńskiego; ukończono scenariusz chałupy z Szydłowa oraz kontynuowano gromadzenie materiałów archiwalnych, ikonograficznych i faktograficznych do opracowania *Formy osadnicze w Kieleckiem*, a także scenariuszy plebanii z Goźlic i dworu z Mirogonowic.

Jedną z form szkolenia pracowników merytorycznych, prowadzoną przez MWK, są 2-, 3-dniowe szkoleniowe wyjazdy w teren, których głównym celem jest zapoznanie się z osiągnięciami innych ośrodków w dziedzinie dokumentacji, przenoszenia i ochrony zabytkowej architektury drewnianej. W roku 1987 zorganizowano kilkunastu objazd skansenów w Ciechanowcu, Białymstoku, Nowogrodzie, Sierpcu i Olsztynku, w którym uczestniczyła większość pracowników merytorycznych MWK. Oprócz tego muzeum, jak co roku, przyjęło na praktykę studentów etnografii z krajowych ośrodków akademickich.

Na zakończenie należy wspomnieć o przeprowadzonych w sezonie 1987 r. robotach kanalizacyjno-budowlanych obejmujących założenie instalacji wodnej i CO w budynku muzealnym oraz wykonanie sieci i przyłączy

kanalizacyjnych na zapleczu techniczno-konserwatorskim skansenu. Przyczyniło się to w znacznym stopniu do poprawy warunków pracy wszystkich pracowni znajdujących się na terenie Parku Etnograficznego w Tokarni koło Kielc. Frekwencja w 1987 r. (od kwietnia do października) wyniosła 15 000 osób.

Andrzej Szura

MUZEUM HISTORYCZNO- -ARCHEOLOGICZNE W OSTROWCU ŚWIĘTOKRZYSKIM

1987

W 1987 roku muzeum zorganizowało 8 wystaw czasowych. Oto ich tytuły i terminy:

- *Lewin Kłodzki* — wystawa prac fotografików z Ostrowca (styczeń—luty);
- *Malarstwo Tadeusza Kurka* — wystawa jubileuszowa z okazji 25 lat twórczości plastycznej autora (marzec)
- *Formy przestrzenne Gustawa Hadyny* — wystawa prac rzeźbiarskich artysty pochodzącego z Woli Grójeckiej k. Ćmielowa (marzec—kwiecień);
- *Malarstwo Tadeusza Szypowskiego* (kwiecień—maj)
- *Elementarze z czterech stron świata* — wy-

stawa prezentująca podręczniki szkolne wielu krajów Europy, Ameryki Płn., Azji i Afryki (maj—lipiec);

- *Zapomniane obrazy* — malarstwo polskiego socrealizmu ze zbiorów Centralnej Składnicy w Muzeum w Kozłowie k. Lubartowa;
- *Pieniądz Rosji i Związku Radzieckiego XVIII—XX w.* (listopad—grudzień);
- *Wystawa poplenerowa Grupy 10* (październik).

Część wystaw czasowych, głównie prezentujących twórczość ostrowieckich plastyków i fotografików, eksponowana była w zaadaptowanych na ten cel pomieszczeniach w piwnicach muzeum.

Muzeum zorganizowało 9 koncertów muzycznych; m.in. Zespół Antiquo Modo przedstawił ballady rycerskie i sowizdrzalskie, przyśpiewki weselne, z recitałem wystąpił Leszek Długosz. W recitalach fortepianowych wystąpili: Udo Schneberger (RFN) i Bogusław Rottermund (Polska). Przy współpracy z teatrem z Tarnowa zorganizowano 3 spektakle małych form teatralnych: *Audiencja V*, *Język gietki* wg Olgierda Jędrzejczyka, *O Jaśkowym miłowaniu* na podstawie prozy Kazimierza Przerwy-Tetmajera. Ze spektakli i koncertów skorzystało 1130 słuchaczy.

Wygłoszono 36 odczytów, przeprowadzono 15 lekcji muzealnych i 5 konferencji metodycznych dla przewodników PTTK. Z tej działalności oświatowej skorzystało 687 słuchaczy. Frekwencja łączna wyniosła 25 212 osób.

W roku 1987 wyremontowano sale wystaw stałych w dziale historycznym i porcelany śmielowskiej. W obydwu wymienionych ekspozycjach dokonano też gruntownej modernizacji poprzez rozszerzenie problematyki merytorycznej w szczególności historii miasta Ostrowca.

W oddziale muzeum w Krzemionkach wykonano dwie nowe ekspozycje:

- *Historia badań naukowych w Krzemionkach*;
- *Historia krzemieniarstwa neolitycznego w dorzeczu Kamiemnej*.

W działalności wydawniczej wydarzeniem 1987 r. było ukazanie się przewodnika po rezerwacie archeologicznym w Krzemionkach pt. *Krzemionki* autorstwa Sławomira Sałacińskiego i Marka Zalewskiego (pracowników

Działu Neolitu Państwowego Muzeum Archeologicznego w Warszawie). Przewodnik wydano przez Wydawnictwo Geologiczne w Warszawie. Objętość 3 ark. wyd., nakład 35 000 egz. Wydano także cztery afisze towarzyszące wystawom czasowym.

W roku 1987 pozyskano do zbiorów 59 nowych obiektów dla Działu Historii i Rzemiosła Artystycznego o wartości 929 338 zł. Do najciekawszych należą cztery figurki porcelanowe manufaktury miśnieńskiej z XVIII i XIX w. W Dziale Historii zakupiono m.in. bilety skarbowe z okresu insurekcji kościuszkowskiej.

Do konserwacji skierowano 25 obiektów muzealnych (m.in. XVIII-wieczne przywileje cechowe z Ostrowca i Denkowa). Prace konserwatorskie prowadzi PKZ w Rzeszowie i Spółdzielnia Pracy Twórczej Artystów Konserwatorów ARS ANTIQUA w Warszawie. Z prac remontowo-budowlanych, jakie przeprowadzono w oddziale w Krzemionkach, wymienić należy: wykonanie dokumentacji górniczej na pogłębienie szybu Nr 0 i budowę galerii ekspozycyjnej nowej trasy turystycznej, wybudowanie w stanie surowym pawilonu osłonowego nad szybem badawczo-ekspozycyjnym Nr 0 oraz wykonanie dla celów ekspozycyjnych tzw. dioramy, czyli rekonstrukcyjnego modelu krzemionkowskiej prakopalni z uwzględnieniem profiliów geologicznych.

W budynku muzeum w Częstocicach wykonano instalację alarmową przeciwpożarową.

Urszula Gomuła

MUZEUM WSI KIELECKIEJ

1988

Działalność wystawiennicza muzeum w 1988 r. obejmowała przygotowanie czterech wystaw o charakterze czasowym oraz przeprowadzenie niezbędnych korekt, poprawek i uzupełnień w istniejących już stałych wystawach wnętrz, umieszczonych w dziesięciu stojących na terenie skansenu zabytkowych obiektach architektury drewnianej.

Pierwszą z ekspozycji zmiennych zaaran-